

SAFET ZEC, SREDIŠNJA LIČNOST

Pulski zidovi

Kuće, za razliku od životinja i ljudi, lijepo umru. I lijepi su im posmrtni ostaci. Pogotovu one kamene kuće, zidane u graditeljskom slogu Mediterana, često i bez veziva, ili s tankim premazom kreča i pijeska, s jajetom i brašnom, poput kolača, ali tako da svaki novi kamen fino nalijeće na prethodni kamen, zapisao je Miljenko Jergović o ovome autoru

Na dvije lokacije - u Gradskoj galeriji Pula te u Galeriji Cvajner postavljena je izložba Safeta Zeca "Kuća", a u sklopu 23. Sa(n)jma knjige u Istri. Zec je jučer ujutro bio gost Doručka s autorom.

Nakon pozdravnih riječi Erosa Čakića, domaćina Gradske galerije, koji je istaknuo veliko zadovoljstvo što su ugostili ovu izložbu iznimnog autora, te kratkog obraćanja Emira Imamovića Pirkea, koji je jedan od zaslužnih za gostovanje ove izložbe, glumac Goran Bogdan pročitao je kritički osvrt Miljenka Jergovića o Safetu Zecu i njegovoj izložbi.

Kuće-spomenici

- Kuće, za razliku od životinja i ljudi, lijepo umru. I lijepi su im posmrtni ostaci. Pogotovu one kamene kuće, zidane u graditeljskom slogu Mediterana, često i bez veziva, ili s tankim premazom kreča i pijeska, s jajetom i brašnom, poput kolača, ali tako da svaki novi kamen fino nalijeće na prethodni kamen, da mu odgovara kao *jin jangu* i kao prst na ruci onom susjednom prstu, pogotovo

te kamene kuće koje se, onako napuštene i opustošene, pretvaraju u žive spomenike, u skulpturalno mnogo delikatnije i prisutnije artefakte od onih koji su bili dok su imali krov i dok su u njima živjeli ljudi, zapisao je Jergović.

Vezano za pulsku izložbu, Jergović piše "Pula je dobro mjesto za ove slike. Zidovi ovoga grada su, kao i zidovi Počitelja, kao i zidovi cijeloga našeg Mediterana, palimpsesti sudbina. Koliko li je ljudi moralo biti protjerano, e da bi kameni pragovi pulskih vila bili tako uglačani i zaobljeni kao golo ljudsko stopalo? O tome bi danas da govore ove slike".

O iznimnom umjetničkom iskustvu ovoga autora govorio je i Tonko Maroević, ističući da je riječ o nevjerovatnom crtaču s iznimnim kontrastima svjetla i sjene u svojim radovima.

Gorka Ostojić Cvajner kazivala je o tome kako je došlo do realizacije ove izložbe te o susretima sa Safetom Zecom i njegovom iznimnom stvaralaštvu, koje pulska publika ima mogućnost pogledati tijekom narednih tjedana.

Novin LAZAREVIĆ

Na Doručku s autorom Safet Zec govorio je o svome radu kao crtač, grafičar, te o tome da njegovo ime znači dobar. Nazočni su tako mogli saznati da je predvodnik poetskog realizma, govorio je o raznim epohama svoga stvaralaštva, te kako je uslijed rata 1992. godine napustio

SEDMOG DANA SAJMA - OTVORENE DVIJE IZLOŽBE I ODRŽAN DORUČAK S AUTOROM

kao palimpsesti sudbina

Eros Čakić, Emir Imamović Pirke, Goran Bogdan, Safet Zec i Tonko Maroević na otvaranju izložbe

Sarajevo i otišao put Udina, ostavivši pri tome svoje radove u sarajevskom ateljeu i počevši sve ispočetka.

Jaki kontrasti

Tada je napustio poetski realizam da bi se vratio crtanim strukturama na grafičkim pločama i tuš-perom cr-

tanim slikama na kartonima i panoima. Danas živi u Sarajevu, Počitelju i Veneciji. Tijekom sajamskom Doručka govorio je o svome poimanju umjetnosti, o ne lakom životnom putu, kako je percipirao umjetnost, a voditelj Aljoša Pužar je istaknuo kako su pojedini mediji pisali da je

“bosanski Michelangelo osvojio Italiju”. Kazivao je i o svome odnosu s materijom, te o tome da umjetničko djelo ima jezik. Osvnuo se i na ljudske patnje, o tome kako su veliki umovi i stvaratelji nerijetko birali pogrešnu stranu, a rekao je i da ima snažna uvjerenja.

Vanesa BEGIĆ

Safet Zec uz jedno od svojih djela

Gorka Ostojić Cvajner, Tonko Maroević i Safet Zec u Galeriji Cvajner